

ՃԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Ազգային, Քաղաքական, Բանափրական և Զուարժային

Ժող Տարի, Թիվ 46

23 Մայիս, 1898

Պատմաներ. — Ծաղկի բաժանութագինն է: Տառապան սոյ համար 40, Գուտուներու համար 50 դրամ. : Հայութագինն սոյ համար 25, Գուտունց համար 30 դրամ. : Հայութագինն Բաժանութագույնը թիվ թիվ կայ է, առեկան բաժանութագինն ու տական 52 է վեցամետյանը 26 թիվ թագանը: Վեցամետյանը Գուտունը յանձն կ'ուն է: համացանել բաժանութագինն է:

Երե ծաղկի նաւութակուրի թիվ ո՞ւ է և արգելի հանդիպի: Նայի թիվի բաժանութենի իրաւունք ո՞ւնի 100 այցելուր հաւետուր:

Համեօնուս նիւթեռ վեռարեւու յօդուածներ եւ բդրակցութիւններ անունութեանը կ'ընդունի:

ՀԱՅԵ — Ծաղկի վեռարեւու ամեն ինչ պէտք է ողբեկալ առաջական Պատմաներուն կ'ուն է:

ԻՉԴԻՐԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ ԽՆՐԻՐԸ

Իզմիրի զատառական ժողովը՝ իր օրակարգին մէջ զամուած խողիքները զովելի փութաջանութեամբ մը (։) կը կարգադրէ:

Դոհ ենք որ ժողովականները իրարու այսրան դիրաւ խօսք կը հասկցնեն, եւ չեն նոզուր որ համերաշխատ թիւնը խանգարուի, բայց այս ուժերը պէտք է զործածուեն՝ միշտ կանգուն պահենու այն մեծ և փոքր հաստատութիւնները եւ ձեռնարկութիւնները որոնք կան Իզմիրի մէջ, այս կարագութիւնները պէտք է միանալին՝ Իզմիրի կրթական եւ մասնաւոր բարոյական մակարդակիը բարձրացնելու, այս ձայները պէտք է միարանենին բացադիրելու ազգային զործոց բարու որման աշխատավները, բայց զործերը բորբաժնն տարբեր ողջութիւն մը տառած են եւ զաւառական ժողովը կը միանայ իր թիւմին մէջ արդեւամբը եւ զործունեալ թեամբը ծանօթ ուղաջնորդը հրաժարեցնելու այնպիսի կերպով մը՝ որոն նըմանը Ազերդի մէջ ալ տեսի չէր կրնար տնենալ:

Գուտուն. Ժողովոյ որոշմանագիրը կարդացինը երեր տարբեր թիւթերու մէջ եւ անկարելի եղան զարմանենիս զավել, երբ տեսունը որ Տ. Ներսէս Պրդ, կը զաւառակառուի իբրեւ ծովլ եւ նոյլ եւ այս բառերը այնպիսի մարդոց բերներին ալ կը բառին, որոնք ազգային կետարի մէջ մօրոք ճերմակցուած են եւ երկարանոյ փորձատ թիւն ունենալ կը բառին:

Մենք կ'աղացներ որ Իզմիրցիք իրողութեանց վրայ հիմնեն իրենց ամբաստանու թիւները: Ծոյլը, Թոյլը, անփայթը այնպիսի բառեր են որ երբ բառարնեն դուրս ելլին լուսաբանութեան կը կարօտին:

Այս լուսաբանութիւնը անշուշտ Կեղրմանական Խառն Ժողովը պիտի պահանջէ Իզմիրէ, բանի որ խնդիրը Անմական արդիւնաու առաջնորդի մը հետ է որ իր պաշտօնավարութեան շրջանին մէջ, զրեւե մէ բնու չէ զրադեցուած Կելքը, Վարչութիւնը՝ բանի որ՝ ինչպէս լրազիրը կը զրեն, պաշտօնավարելու բարեյօծարութիւնը կը սահսի շատերուն բով եւ պաշտօնէ խուտարող եւ կամ պաշտօն սահմաններով վարչութեան ժողովները զրադեցնող եկեղեցականներու թիւը բիչ չէ:

Ապանեան Ներես Պրդ. ասոնցմէ ոչ մին է եւ ոչ միւսը, ոչ ալ զինքը ներբողել տարու համար իր թիւմին մէջ Թղթակիցներ ճարող առաջնորդ մը, այլ 30 տարուան՝ ազգի եւ եկեղեցւոյ ողջամիտ պաշտօնայ մը, որ կրնում ըսել բնու քննադրատած ալ չէ:

Գուտուն. Ժողովոյ որոշմանագիրը կ'ըսէ նաև Աէ առաջնորդի Թոյլ բնթացրը « վերջին տարիներու մէջ » երեւան եւրած էր, բայց բնու ըսելը թէ ի՞նչ ընթացք ունեցած, էր տաշին տարիներուն մէջ եւ ի՞նչ սրամնաւու վերջին տարիներու մէջ Թոյլ բնթացը մը ձեռք տառած էր, արգելոք ծերացա՞ծ կամ հիւանդաց ցա՞ծ էր եւ կամ ծանձրացած էր իրենցմէ:

Իզմիրցիք ճիշդ այսպէս վարուած էին իրեն-

նախորդ առաջնորդին Մելքիսեդեկ սրբազնի դէմ, որ՝ 14 տարւոյ արդին նասոր պաշտօնավարութենէ յետոյ, ցաւած սրբառ մօղուց իր թեմը և հիմայ եղմիրցիք՝ իրեն մեղաշաղիր զրկելու կը տրամադրուին։ Կը վախնանք որ մէկ քանի տարի յետոյ նոյն բանը տեղի ունենայ յանձնն Տ. Ներսէս Վ. րդ. ի.

Կուգենք տեսնել որ իզմիրի Գաւառ։ Ժողովոյն այս որոշումը ի՞նչ ընդունելու միւն պիտի զանէ Կուրբունական Վարչութենէն՝ երբ ենթադրեալ ամբաստանու միւնները բացորոշ բան մը չեն յայտներ։

ԱՄՈՒՍՆԱՑԵԼՈՑ ԱՐՈՒԵՍՏԱՀԱՆԴԵՍԸ

Անցեալ օր զործով մը Պատրիարքարան գացած ըլլալով՝ նոյն օրը Դաստաս։ Խորհրդոյ գումարման օրն իսկ լինելուն ականատես հետեւեալ խնդիրներով Պատրիարքարան ներկայացող բազմութեան մը։

Աղջիկ մը զիսէ հանողներն ու աղջիկը մէկուն զլու խը հանել ուզողներն։

Երկու կնիկ առնողները։ ամեսնաթողութիւնն ու զողները։ չորս էրիկ ունեցողները։ մէկն ալ շատ է արտացոյները։

Իրար աչք աչքի չուզողները, իրարու վրայ հոգի առնողները, որը ձանձրութենէն, որը նախանձութենէն։

Գոհունիներն ու դժգոհներն, պարզամիտներն ու ֆէրեկի չէմպէրէն աթլամիշ ընողներն։

Դիմովութեամբ կամ բարկութեամբ իսլթ մ' էր ըրինք ըստողները։

Հաց մը, մոմ մը իրիկոնները հետերնին բերողները, եւ կամ մուծ տեղը բէօր զինով ձու կը ձեւ բերնէն շուներուն խաբուրբիշ ընողները։

Ինկանը Արախօսն ուտել հոտցունելէն վերջը, թիչ մ'ալ մօրդ տունը զնա նառէ, հապամճի տեղ չէ եւս ըստ կիսնառէլիքնի էրիկ մարդիկներն։

Բէնմիրէնները զրացիններուն նետ խօսակցութենէ զլուի առած ըլլալուն համար վորը լեցուած հաւերը թախրմիկով կատուին զողցնող տանտիկին կիսիններն ալ։

Գլուխնին բէնմիրէյն զորս անզամ չհանող խպնու, ամշկու նոր հարսկը։

Զեռք պազի զազած ըլլալուն համար դաստանի բաշուազ նոր վեռասներն ալ։

Վարժարաններու մէջ ուսմունքին կատարե-

րագործած ու մէրմէկ կոպիտ ու տիմար մարդոց գէմը ելուծ ըլլալով՝ այս ինչ փորձանքի հանդիպեցանք ըստով եւ դերասանութիւններու պէս ի խորոց սրտէ հառաչող զիտնական օրիորդներն ալ։

Խեղճ հասախճինները բերաննին բաց տողին անդին վազվուելով եւ Փոխանորդ Հօր մէկուն այս եւ միւսին ոչ ըսելով մեծ դժուարութեամբ շատերը համոզելով ճամբելը եւ ոմանց ալ իւր քաղէն բանի մը զրուշ նուէր տալով անուշ տեղը կապելը զահացուցիչ զործ մը եղաւ։

Ասոնցմէ մէկ քանին հաշտեցնելով եւ մէկ քանին հետ խառնութեամբ վարուելով ըստ բաւականին ճամբու բերելը մեծագոյն ծառայութիւնը եղաւ զատ, Դաստասանական Խորհրդոյն, ինչպէս նաև խեղճ հասախճիններուն եւ ժամկոչներուն որոց կար եւ կարողութիւն պարզեւէ Աստուած, ամէն։

ԱՄՈՒՍՆԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆՆ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԱԶԳԱՑ ՄԷՋ

. . . Խմբագիր

Ամուսնաթողական խնդրոյն առթիւ իմկանն բան մ'ալ եւ զրել ուզելով գրիչու ձեռքս առած ատենա, յանհարծ միտքս եկաւ Փարփփի ամիսնէն նշանաւոր իրաւաւոգիչներէն Պ. Տէմազի մէկ երկասիրութիւնն և Ամուսնաթողութիւն ի Փարփփ ամսուամի՛ զոր քաղեցի զրատունէս եւ սկսայ վերստին աչքէ անցնել եւ ահաւասիկ անկէ քաղուածոյ մասերն։

Գործը հետաքրքրական է եւ կը պարունակէ ընտիր նկարագրութիւններ եւ լուրջ քննադատութիւններ Բարիզու ժողովրդեան եւ եւրոպական ազգաց ամուսնական վիճակին վրայ, իւր այդ զործովն կը ներկայացնէ համբաւուոր հեղինակն ամուսնութեուզութեան տիպուր հետեւանքներն ընկերացին շրջանակաց մէջ եւ ի վեր կը հանէ ոչ—ամուսնաթողութեան առաւելութիւնները։

Պ. Տէմազի այս աշխատութիւնը կարելի չէ ամբողջ ջոկին մեր ընթերցողաց ներկայացնել. մեր շահեկան եղող մասերն միայն կը քաղենք այդ կարեւոր հրատարակութենէն եւ համուլուած ենք թէ՛ ընթերցողն պիտի շահապրգութիւն այն բիւրաւոր տեսակներէն որոց ծնունդ կուտայ կիսաթողութիւնն եւրոպական ազգաց մէջ։

Ա. ասի՛կ քաղուած մը այդ կարելի չէ ամբողջ ընդհանրաց առարկաց մէջ ընդհանրաց չէ հաղուաղէալ պայմաններու մէջ միայն կը կատարուի. որովհետեւ այդ մեծ եւ զօրաւոր ազգին մէջ ամուսնութիւնը յարգանաց առարկաց է։ Անզին մէջ կը տեսնենք բարուց ազնութիւնն. երիտասարդ անզին միշտ դրական եւ գործնական կը մնայ ։ իւր ամուսնոյն ընտիր աշակիցն է, անոր երկարաւու ուզելութեանց եւ տաժանելի ու վասնագուոր աշխատութեանցը մէջ ։

Միացեալ նահանգաց մէջ ամուսնաթողութեան գէմ

արգելքներ դրուած են ընտանիեկան յարկերու երջանկութիւնը պահպանելու համար։ Ամուսնութիւնը երկու կողմանց միաձայն հաւանու թեամբն կը կնքուի վկայներու ներկայութեամբ։ Այն առն միայն կը լուծուի, երբ ամուսնացելոց մեղապարտութիւնն հաստատուի։

Գերմանիա որ յառաջադէմ երկրաց զասին կը պատկանի, Անգլիոյ և Միացեալ նահանգաց բաղդակից չէ։ Եւ լանդներոն երկիրն ընդունած է ամուսնութողութիւնն որ աւելի ընդլայնուած օրինաց ազգեցութեամբն՝ կը յառաջադիմէ այսօր միշտ սպառնական հանգումանօք հանրային բարոյականին դէմ։

Զուիցերիոյ մէջ բնութեան տեսարանաց նման օրինաց ևւ սովորութեանց զանազանութիւն մը կայ դաշնակցութեան ոգւովը միացած։ Հետեւաբար այդ ժողովը բարդեան աարբեր բարուց մէջ դոյց լթիւն ունի ամուսնութողութիւնն՝ 1874, Մայիս 28, սահմանադրական օրինօք ընդունուած։ Զուիցերիոյ ամենէն մեծ ոստայնին։ Պէտք սաորին ժողովուրդն ամուսնութողութիւնն ներքեւ այնքան կերպարանափոխ եղած է որ Լաբոնացւոց բարքերը կը յիշեցնէ մեզ։

Պելճիկայի և Զուիցերիոյ մէջ ամեն օր ամուսնութողութեանց թիւը կը բազմանաց ևւ ամուսնութիւնը կը նուազին զզալապէս։ Երկիրն սկսած է ուշադրութեան առնուլ հանրային վիճակին այս զդալի վատաժարացումն։

Աւատրիա, Շուէտ-Նորվէկիա, Խատրիա և Սպանիա եւս ընդունած են ամուսնութողութիւնն։ Արախիսրիներն կը ցուցնին զդալի յառաջացումն ամուսնութողութեան։

Եւրոպական ազգաց մէջ Ֆրանսա ջերմ պաշտպան կը կանգնի ամուսնութողութեան Փարիզու մէջ, եւ Ֆրանսայի գրեթէ ամեն քաղաքաց մէջ, ամուսնութողութիւնը կ'ընդհանրանայ, ամուսնացելոց համար վիրար թողուլն սովորական երեւոյթներէ մին է եղած ֆրանսայի ընտանիքան յարկերուն համար։ Երբ երեսփոխանական ժողովը քուէից առաւելութեամբ ամուսնութողութիւնը կ'ընդունէր, Վիքթորիէն Սառուու գեղեցկէ թատերախազ մը կը նետեր անսարանին վրայ ևամուսնութողութիւն հիմնիք ափազոսով։ Նրբամիտ ոճով մը ևւ բնազգական ոգւով մը գրած էր խաղը որ կուզար հասարակութեան ներկայացնել լուծեալ ընտանիքի մը ամեն գրազութիւնները։

Ո՞ւ, զգուշանանք պաշտպանելէ ամուսնութողութիւնն։ Ամօթոյ կնիքը չը դրոշմենք ամուսնութողելուն վրայ, կարելցինք միայն անոր վիճակին վրայ ։ Թողբարքերը վանեն ցմիշտ այդ ախուր հարկն մարդկութեան։

Յարգենք ամուսնութեան մէջ կնոջ ևւ առն անձուծելի միութիւնն։ Նկատենք զնա իր մի սրբազն զաշնաք, զոր չը համարձակի երբէ՛ք մորդի լուծել։ Չը թողունք մեր ամուսնութիւնն որ ընտանեաց ևւ ընկերութեան ամենին ամուր խարիսխն է։ Եւ ինչպէս ըստ է անման ժիշտ Սիմոն, «Պաշտենք ընտանիքն որպէս ըրաւ Աստուած»։

Բերա 19 Մայիս 98.

* * *

ԹԷ ՄԵՐ ՈՍԿԻՆԵՐԸ ՈՒԻՐ Կ'ԵՐԹԱՆ ԵՂԵՐ,

Կը տեսնէ՞ք արգեօք, աղնիւ ընթերցող, գուք այմեզի պէս, Հայ տիկնանց այն ամենօրեայ խումբ խումբ բաղմութիւնը՝ որ դէպ ի ներա կը յաճախին։

Ասոնք, ինչպէս որ զիտէք, երեք աստիճանի կը բաւնուին, առաջինները սրոնք կառքով կ'երթան, ընդհանրապէս ազնուականք ևւ հարուսաներն են, սրոց կառքը թերացի մեծ փողոցը հասնելուն պէս կը տեսնես որ փառաւոր մօհիսթրայի մը խանութիւն առջեւ կը կմնայ։ այերանին ան խանութպանին, հաւ մը վետածիդիդ չափ փետականին, հաւ մը վետածիդիդ չափ փետականին, կառքին ձայնը զայրէ ամուսնութիւնը առջեւ կը ներացի է ձեզմէ ալ ազէկ տաճկերէն ևւ գուցէ հայերէն ալ զիտէ, բայց յնքինքը Եւրոպացի կը ծախէ ու կ'սկսի Գաղիկերէն խօսիլ։

— Քեսիլ վու տեղիու մատաւ։

Եւ որովհետեւ առաջին աստիճանի տիկնայք եթէ ոչ կատարեամ՝ գոնէ մօտայի պէտք եղած բառերը գիտեն։ ալ վկյուռ, պրօշրի, տանրէլ, ամէն բան մէջտեղ կուզան։ սա մնաաքսին գոյնը ի՞նչ անուշ է, ասդիի վերարկուն աղոր ձեւ մ'ունի, անդիի ճիրմակեղէնը շատ վարպետութեամբ բանուած է ըսելով մէկդի կը դրուին, բայց իրոք այս ամէն առածնուն պէտք ունի՞ն։ անչուշտ չէ, սակայն ի՞նչ հարկ կայ պէտք ունենալու։ անոնք միայն ժամանակ անցնելու համար գուրս եղած են։ անկից վերջը ստակնին ի՞նչ պիտի ընեն, իրիկուան առնը քիչ մը խօսք պիտի ըլլայ եղեր թէ։

— Աղասի՛ր, տահա անցած շաբթու թախը մը բաներ առիք աէ, աշնըրքին փարան տուինք։

Հոգ չէ ասոր պատասխան մը չկայ։

— Հա ամա, ասոնք հիմա պարիթ եղաւ, աս առածնիս մօտաւ է։

— Բէք էյի ամա, աս մօտային սօնը չի գար կոր։ աս ծուռ լեզուները մօտա մուտա ըսելով փարաները կ'առնեն կոր ամա, պաղալրմ սօնումուղ նէ օլաճադ։

Սանց վրայ կարճ խօսինք. որովհետեւ անոնք բազում սոկի ունին, ևւ ուզածնին կրնան ընել։

— Երկրորդ աստիճանի տիկնայք ձեռքերնուն եկած չափ առաջիններուն նմանիլ կ'աչխատին, չեն զիտեր խեղճերը որ այս վարմաւնքով օր օրի երրորդ աստիճանը իշնալու վրայ են։

Ասոնք օրերով շաբաթներով առաջ որը կուտով, որը աղաչանքով, որը խնդալով որն ալ լալով իրենց հօրը կամ ամուսնոյն ևւ կամ եղբարցը հազար ու մէկ աշխատութեամբ ևւ տանջանօք վաստկած ու հաւաքած սոկիները ձեռքերնուն կ'առնեն ու վազն ի վազն աճապարանօք կը տանին Բերայի խսնութպաններուն ափը կը լեցնեն ևւ երբեմն ալ ստակովին ծաղր ալ կ'ըլլան։ քանզի ինչպէս որ յայսնի է, Բերայի բոլոր նորաձեւութեան խսնութները ամենին քիչ երեք կամ չորս ամեղնագործ աղջիկներ կան, ասոնց մեծ մասը Հառմէական հայուհիներ են, ևւ ընդհանրապէս չորս լեզու գիտեն։ Գաղիկերէն, Տաճ-

կերէն, Հայերէն և Յունարէն : Բայց մեր տիկնացքը հեռուանց անսնիլնուն պէս Հայերէննին ու տաճկերէննին մէկէն ի մէկ կը կորսնցունեն :

— Բա սա խառիֆէ Փօրիման նայէ ինչ աղուոր բանէ : Քա հարցու նայինք քանի՞ զուրուշ կ'ուզեն :

— Ես կ'ամնամ չեմ հարցուներ, զուն հարցու ըսելով, վախնալով մը գոնէն ներս կը մտնեն :

— Գուզում մատամ շու զատիֆէ Փօրիմա զա՞շ զուրուշ տուր :

Ասեղնազործր, որ ինչպէս ըսինք, տաճկերէնը կորսնցուցած է, հազար ու մէկ աշխատութեամբ դժուարաւ աղթր լիրա կ'ըսէ :

— Վեց կ'ըսէ կոր, չորս ոսկիի կուտա՞ :

Մեր մօտիսթրան որ չառ աղէկի հասկցաւ չորսը եւ որուն գործին արդէն օր մը առաջ կուզար, քթին սասկէն կը խնդայ, ասոնցմէ կերակուր պիտի ելլայ ըսելով քովիրնին կը մօտենայ . կսկի վերաբեռն հաղցնել :

— Պաքն նա՞սըլ էյի եազըշմըշ պու մատամպէլ, պու Փօրիմա մօմ կիպի տուրուր, տօսուօզրու յօմ մօն պուա յան մը մը մուշ :

Այս խօսքին վրայ միւս աղջիկ բնկերներն ալ խրնդալով ոտքի կ'ելլեն մեր հանըմին վրայ կը թափին մէկը փէշերը կը քաշէ, միւսը թեւերը, խեզը կը շուրարի, կսկի յապուշ յարեալ երեսնին նայիլ, անոնք ալ ամենքը միաբերան :

— Սա լուի վաս ա մէռվէյլ .

— Ույի, օմ կօն սայ ըլ քարիմ .

— Էլ ա շ'եր ս'կօն բուրի :

— Դրէ ծօլի, դրէ ծօլի :

— Թէզէ վլու . վլու մը փուսէ ա'ոիր :

— Քա ի՞նչ կ'ըսին կոր աճապ :

— Զե՞ս հասկնար կոր գուէ ժօլի կ'ըսին, իշտէ մէջ-քիդ պիշիմին հէյրան կ'ըսան կոր :

— Քա իրաւ աղուոր եղաւ, սա ույսուրմին ընկնք տէ մեզի իրսմէթ ըլլայ :

— Պահա սպագ մատամ, տէօրթ լիրա վէրսէք օլմա՞զ աճապա :

— Տէօրթ . . . քօմսիէն է որ . . . քա՞թուր . . . տէօ՞րթ . օլմազ օլմա՞զ օլմազ . պու փաէնի մակազի, պուսուա վար պիր լսպրաբ . ըսելով իրր թէ կը բարկունայ վերաբեռն կ'առնէ ու տեզը կը կախէ :

— Եյ առողմա մատամ . պէշ վէրելիս, օ պիլմէզ . Քա սա քերին չըսի քի չիտար տէյի, ասոնք մէկ խօսք մը կ'ըսին :

— Սուս քա տասնի պաներ մ'ըսեր մազը ծակ չըլլայ :

— Զէ աման տուն ալ, եյ մատամ նէ՞ տէրախն տէօրթ միրա վէրէլի՞մ մի :

— Օլմա՞զ, պէն սիզին համեր իցիւն պէշ լիրայս վէրէտէյիմ, նիշիւն քի սիզի չօդ հազ էթափ (Հազ էթափիմ ըսածը կարմրուկ սովոներւն համար է) :

— Եյ ի՞նչ կ'ըսիս քուրուկ, առնե՞նք մի, իմ ուրան փէք սիրեց, նայէ Փօրէնկին աղջիկները պիլէ ըսին քի փէք վայլից աէյի :

— Հա ես իշմէ քոմիրմաւս առունին կնկանը հագաւծին թըպիտըն է :

Վերջապէս հինգ սակին կուտան :

— Եյ նա մասամ, չու փարայը ոսյ, պիզ տահաչոգ չէյ ալաճապը ամմա գայրի պու կիւնլիւք փարամըլը եօդ (ականջը խօսի վաստկողին):

— Փէք էյի, պույսրուն ամա պաշգա տասամա սէօյէ էմէյէ ձէքսինիզ քի պու ֆիյաթ ալաընլոզ :

— Եօդ, քա մեղայ, տիվանէ իլ զահէր, ինչուս պէտք է, էյ ատինու :

— Ատիէօ մատամ, մէրսի :

Վերջապէս կակուզգիկ ոսկիները ատլով փոխարէն զրօյի արժողութեամբ բան մը կ'առնեն եւ զուտրիթ դէմքով առւներնին կը գամանան :

Կարզը եկաւ երրորդականներուն, վայ, վայ, վայ, ասանց վիճակը յիրաւի իոզճալի է, չալսաթներով ու ամիսներով զիեր ցերեկ կ'աշխատախն, քուն չին քնանար, ինքինքնին ուտելիքէ կը զրկին եւ հազիւթէ քի մը սասկ կը հասաքեն խնդի պէս Բերա կը վաղին . շունչիրնին կարած, լսզանին թիզ մը զուրս ինկոտ, խոսնութերն ի վեր բերաննուն չուրերը կը վաղէ :

(Մնացածը զալ անզամ)

ՖԼԻՔԻ

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

Ահաօնիկ աղա, պիր տէյօրթ քի պու սէնէ քէօյէ կիմէտէտէն օն պէշ կիւն զատար Ալէմ տազընա կիտէմիմ:

— Իլքին օնու սօր քի պու սէնէ քէօյէ կիտէմէտէք-միյիկ :

— Նափիէ հիչ եօրուլմա, եա Պէօյիս քաէրէյէ եա Բրինքիրօյա միւմքինովիզ չէյ քի կիտիէմէտէք :

— Շիմախէն պաշտամ զաթին, չէնէլէրիմիլ աչըլմայօր :

— Զօդ տէմէյօրում, Մայիսի օն պէշ կիւն Ալէմտազնա կէփիլուէք Սօփիյէ փէք եարայաճազ տըր :

— Սօփինին նէսի՞ վար քի :

— Քա նէ սէօլէրսին, զավալլը զըզըմըն եիւրէք չարփընթըր պիր թիւրդիւ իւսափւնաէն կիտէմէտի :

— Լօգման րունու իչսին պիրտգ, չափուճտգ քէսէր :

— Էօլէլիքը չէյ աէյիլ, չօրփընթըրը թութառ զու գաղըթ եիւզլէրի տապանճա կիպի զըզարըր, էյ զըզըն պու հալինէ եիւրէյիմ տայանմայօր :

— Պէ ճանըմ, սէնին գըզըն ըստ, պէնիմ տէ զըզըմ տըր, եիւզլէրի զըզարըր ըլլըշ, տահա էյի եա :

— Նէ՞ սէօլէյօրան, մէյէր քէք քէնա չէյ իմիշ, ախն ալարմ տօքթօրս կէօթիւրափւմ, հավա թէպախիի թէրմիպ էյտար :

— Էօլէ զուրու լազըրտըրլա հէփիմիք օլմազ, զըրգ էլլի լիրա տա պէրապէր թէրմիպ էթափի՞ մի :

— Հէքիմէրէրին հիչ պիր վէրսինլու :

— Եօդ տայմա սլմազ, էօլէ՞ մի :

— Հասթու օլմա է ֆէնարիմ։
 — Օնու սիզէ սէօյլէմէլի, սէնիմհասիմ օլտու զում
 վար մը։
 — Աման, զուզում Անտօնիկի աղու չօճուզնա լաղըր-
 տըլար խթէմէմ, պիզիմ Դրիգորիկ աէ հէր կիւն պաշր-
 մնն էթինի հէր քի, աղազամու սէօյլէ պահաւ պիր սահ-
 ամալ ալսըն։
 — Օնու առ մը հէրքիմ թէրթիալ էթափ։
 — Աման սէն աէ, նէ օլուր չօճուզ տրը հալիչոփ վար։
 — Նաֆիլէ հիչ սէօյլէմէ, պին թիւրիւ գաղասը վար,
 գալդալն պիր կիւն տէ սահաւալը պաթիրսըն աէ պօզու-
 տուն, էօյլէ մի։
 — Պագ պու որբասա հագգըն վար։ շարութիւն լա-
 զըրարյա նէ աէլիմ, սէն չիմտի էլ պազմայա հաջնիլ կիւն
 կիտէճէքսին։
 — Գաթին, սահա նէ աէյօրամ կէլ սէնի ախնէ,
 պու սէնէ քէօյէ չըգաճազըմըզ, էլին իւսթ գաթընա
 չըգարըզ, միսք կիսի հավասը վար, աւնիզ ալըր։
 — Խենդ իսէն խենդ իմ աէ, միզտ, սահա ուռ սէսի
 կէլիյօր գահէր, տօթօր աէյօր քի էլէր պու սէնէ զըզը
 քէյէ կէօյիւրմէսէնիլ րկարծասպիշիրէ ալսամամ, իշ-
 թէ տի աչըզ լափ։
 — Ահ, տօթօրըն մասամը պիր կէլսէ քէնախնի պա-
 հա կէօթէրսէ, սէն պիլիրիմ վէրէճէք թէրթիսլիմ։
 — Նէ տէմէք իսթէճէճէիմ, տէրփիմ քի էյէր էյի օլ-
 մագ իսթէրսին, սօն մօսաւ աղըր Փիսթանլար կիցմէիսին,
 լամաօլար գարունատ պէրէմէլի . . .
 — Ա՛ի Աստօնիկ աղու, քեաչըի հէրիմ օլայըրըն։
 — Տուր, տահա թէրթիսիմ պիթիրմէտիմ, մայխս
 այնըն Սլէմուպընտա կէշիրմէլսին, օրթա պահարը սէօ-
 յիւք Ատատա, սօն պահարը առ Պէօյիւքաէրէ րիսայսը-
 նա կիթմէլսին, հարճասաւպիթիսէն հարճաթմալընըն,
 թա քի պիր փարուը գալմասըն քի սէն աէ էյի օլտուն,
 աէր իսիմ պատարը զօնասը խօչանլը բարըլը լըլըրը։
 — Տէրախնէ եան, տօթօր զըսմը փարասըզ գու-
 մազ։
 — Հագգըըն, սիզին կիսի գասունլար օլուրսա էլ-
 պէթաէ գալմազ։
 — Նիմափ պին օնու պունու պիլմէմ, ես Բրինքի-
 բօյա եա Պէօյիւքաէրէ չարէլէր եօդ կիսիէճէք։
 — Իսթէտիյին նէրէ կիսէսիլիրսին, քէսէտար է-
 ֆէնայէ տանըշըն մը։
 — Բէք կիւզէլ տանըշաը, կէշէն հաֆթա իւսթիւ-
 մէ քէրազ էթափրային արուայա ՅՈՒ լիրա վէրփորլոր,
 չամրը չաթըր սաթարը։
 — Էյի պիլիրսին քի օ պիզիմ տէլիլ, էմանէթ աիր։
 — Օնու սէնսէն սօրմազըլար սէն եարըն թաղրիրինի
 վէրփոյիմ կիսի լիրալարը ալըրըմ։
 — Զօճուգ օլմա Գաթին, պաշըմը պէլայտ մը օլ-
 րատանազըն, քէյէ կիթմէք իսթէմէյօրմուսուն, սէն
 պու հաֆթա եա Ատատա եա Պէօյիւքաէրէտէ, պիր էլ
 պագարըմ բահլով Անտօնիկ սպան ի հարկէ ստիսիալ
 օդափոխութիւն երթալու որոշում տուաւ։

ԶԸԸԸՆԿԷԶԷՔՑԻ ՀԱՄԲԱՐԻՆ ՄԱԼԻՇԻՒԵԱՆ

Ես Բնիկ Զրմրչկէգէքցի եմ, ^Հանունս Համբարձում
 էր, Պոլիս եկայ Ճումաը վրայէս վերուցին մնաց Համբար։
 20 տարի է Պոլիս եկած եմ, ամէն տեղ մտայ ելայ, շատ
 էֆէնախներ, տիկիններ, ամիրայներ տեսայ, ատհա ուրիշ
 տեսածներուս զոր մէկն ըսեմ կամ զորն խօստավանիմ,
 ուր են հիմա ան ետարզըլը ամիրայները, ամէնուն ալ
 եալըն գնաց աըզը մնաց։

Ասոնց սայիկէն վասակած փարաներովս ես ալ հա-
 րուստ ըլլալ ուզեցի, օր մը ելայ Գոմիսիօն խան գացի,
 ամէնքն ալ խենթի պէս ալըրըմ վէրիրիմ կը պրուայն,
 ես ալ «օն իքի ալըրըլ իքի եւուզ» բաի, իրիկուսն խնծի
 հանեցին երկու ոսկի տուին, համը թերանս մնաց։ Երկ-
 րորդ օրը գացի, օն իւչ ալըրըմ, պէշ եիւզ պիտի ըսէի,
 լախրարըն ըերանս մնաց, փարաները ցնծացինք, խնծի
 բախն որ գուն մի նացիր հիմու կուտաս վերջը կառնես,
 փարաներս ալ ձեռքէս խէցին, զրաբանս նայեցաց որ
 երկու ոսկի մնացեր է։

Ինչնիրենս մասածեցի օր Պոլիս թրախօմայով աղջիկ
 կուտան, վրաս զլուխս կոկիլով Բերայի փողոցները վեր
 վար պարտեցայ, պէլըրի բաի աղէկ անուզաց մը հարուստ
 աղջիկ մը կը հաւճի կուզէ զիո, հարուստ կ'ըլլամ ըսե-
 լուս չմնաց աղջիկները պատուհանէն զիո տեսնելնուն
 պէս, «քա, քա, պատ չու խընզըլա, լէ լէ խրպանի աէ-
 մի՞ մի», չըսե՞ն մի։

Սոկէ ալ յոյս կարեցի, զացի հացագործ եղայ, Աստ-
 ուած պին պին պէրէքէթ աայ, Պոլսեցիներուն խմորը
 հաց աէի կը կերցնեմ կը վաստկիմ կոր, շատ չի քշեր
 էքմէքնի ուսասափ մը կ'ըլլամ, քանի մը հարփիր ոսկի ալ
 չըմէնտարփէրէն զարկաւ մի, ալ գուն Համբարը նայէ,
 կրնաս նէ առջեւը կայնէ։

Է՛յ, աշխարհք է, ինչ կըլլայ ինչ ըլլար, թողական
 մ'ուլ ըլլոյի՝ . . .

ԽՈՒՇ ՏԻԼԻ

Տիրուկիլ խաթունը ևլլորը աղջիկը իւր քով առեր
 էր իրր հոգեզաւակ հոգւոյն փրկութեանը համար։ Եւ որ-
 պէս զի արգի սովորութեանց համեմատ ալավրանկացի չի
 վարժուի քիչ մը խիստ կը պահէր մատմազէլ թէճինան։

Այսպէս թէ այսպէս բաները այսպէս մը կը գանան
 որ մատմազէլ թէճինա կը սիրահարի Փէթրի անուն երի-
 տասարզի մը սրուն հետ կսկի սիրս բանալ, սակայն
 վախնալով որ մի գուցէ օր մը այս նամակները հօրաքեռ
 ձեռքը իյնան, այս զուգերը կը խորհն տեսակ մը լեզու
 հեարել որով միացն իրենք համենուն, բաւական ժամա-
 նուի խորհնէլ ետքը վերջապէս յաջողելով, մատմազէլ
 թէճինայի եւ Միւսիւ Փէթրիցի մէջ բանակցութիւնը
 սկսաւ շարունակուիլ։

Բայց եւ այնպէս այս սիրահարական թղթակցու-
 թիւնը Տիրուկիլ խաթունին ուշագրութիւնը վրգովելով

սկսաւ կասկածիլ, եւ ամէն ատեն որ մասմագէլ Ռէճինայի ուղեալ նամակ մը տեսնար, կսկսէր.

— Ղըզ, Ռէճին, արթըզ պու մէքթուպարըն կէրիսի քէսի՞լմէճէխ մի, օխումաղա մէրախըն վարւաս, առւա քիթապընը ալըպ օխումանա:

— Աման ամեա, արթըզ փէք արրաըր սէօլէյօրսըն, մարապետ օլաճագ տէյիլ իմ ա:

— Շէյթան զըզ, սէնին աքըըն ֆիխրին օ քօթիւ ողան Բէթրիաէ, ասնքի պէն պիլմէյիօմ մու:

— Յիսուս Մարիամ, շիմափ Միւսիւ Փէթրի լազըրտընը՞ն նէ միւնասէպէթի վար :

— Ալայլըխլը լախըրտըլարընլա պէնի՞ մի ալտատաձան զըզ, սէն թիւճճար մը օլտուն, օղըտար մէխմուսպո՞ւ նէյնէն :

— Արդատաշլարըմ կէօնտէրիր, պէն նէ եափայլըմ :

— Օլմազ օլահըտը օ սէնին փիյէնք նոլլու արգատաշլարըն, նէ՞լրտէ :

— Աման ամեա, պու արթըզ հէր կիւն տիւր, չէքիւճէք տէրտ տէյիլ :

— Ղըզ, սէն տիփանէ՞ մի օլտուն, շէյթանողա առւթուլմուշ մոլուէլ օլմուշուն, մէջայա կէլ Ռէճին :

— Եյ իշաէ, պէնիմ պաշցա տիւշիւնէմ եօղըալ տէսալթ ումուրում օ ըտը, ըսելով խուցէն գուրս կ'ելլէ :

Տիրոչկիլ խամբունը մինակ մնալով սկսաւ մնախօսսել. « արթըզ պու զըզ չըպըրան չըպմը կիթմիշ, խոստովանանք պիլմէլ, ժամա կիթմէլ, փէք քէօթիւ օլմուշ, օլու փէք քէօթիւ, պարէ վարայըմ սանըշաճագ նէրիմէ կիտէյիմ տէ պիր աղըըլ տանըշայըմ, կէօրէյիմ նէ՞ ափր ըսելով սիւ շալը զլուխը առաւ եւ հազիւ թէ տանը զուսնէն գուրս պիտի ելլէր, պատանի մը դէմը ելնելով,

— Մասմագէլ Ռէճինա պուրտա՞ մը հարցուց .

— Ռէճինի նէտէ՞ն աօլույօն . . . :

— Պիր մէքթուպ կէթիրմիշիմ օնա վէրէճէյիմ, պիր գըզ վէրտի :

— Քէնախաը ժամա կէթտի, պրաղտա կէլիննէ վէրէյիմ :

Տղան նամակը Տիրոչկիլ խաթունին յանձնելով ձգեց գնաց, Ուսափ Տիրոչկիլ խաթուն անմիջապէս իր խուցը ենելով, զրան նիզը զրու եւ ակնոցը քիթը անցնելով հէլէ շու չէյթան զըզն կիւճիւլտիւսիւ նէ իմիշ, աղնայանզըմ ըսելով նամակը բացու եւ հետեւելու կարգաց:

« Պէվէնիվիմ սէվէվիկիւվիւլիւ Ռէվէճիվինավամ :

— Պու նէ չէքիլ ափր, ամանըն, փիրէնքճէ տէսէմ տէկիլ, էրմէնիճէյէ տէ պէնողէմէյօր, նէ պիլյիմ, նէ տէյէմ աճապ, հէլէ պիր քիւնհիւնէ վարալըմ պարգտուըն նէ իմիշ » ըսելով, այսպէս շարունակեց. « Սիվիգէվէ օվոլուզան մուվունավապէվէթիվիմ կիւվիւնաէլին կիւվիւնէվէ ավարթմափապտավա արքըր »:

— Պանդա էօլէ կէլիյօր քի եավաշ եավաշ ֆիքրինի աղնայօրում, զանէր աէմէք իսիթէյօր քի սիզին էվի օվուլայան, հէլէ պիր կօղ կիւպիւլիյիմ պախայըմ, ըսելով շարունակեց :

« Իփիքիվի կէօվէօվիւվիւմ Ռէվէճիվինավամ, ավա-

ճավտապ օվօ մուվումուվութլուվզու կիւվիւն կէվէլէվէճէվէք քիվի պիմիլիրիսիմիվիզիմի ավարավաղըզզ :

Սէվէվկիւվիւլիմիւն
Փէվէթիթրիւվի

Ամանըն, Ասլատածին անամ, սէնող հէթիշ, հիշ պիր տիւրիւ շէյէ պէյնզէմէզ քի, պէյզէտիյիմ, հէմէն սէնող պանզա պիր աղզըլ էօլրէթ :

Այս միջոցին գուուը զարնուեցաւ :

— Ղըզ Ռէճին :

— Կէլիյօրում ամեա :

— Ղըզ պախ քիմ տիր զարու :

— Կղեմէս աղա տըր, ամեա :

— Օհ, պին շիւղիւր, սիզ տէ պուրայա զէլիր մի իմին, պույուր :

— Նա՞որ մէքթուպումուշ, շունու վէր պագայըմ :

— Եյինէ պիր կէօզ կէլզուրի, նէ զատար օլսա սիզ չօզ օգզումուշաբնըզ, հէմ չօխ լիտան պիլիրսինիզ:

Կղէմէս աղան նամակը աչքէ անցնելով « Տիրոչկիլ գատըն, առու գըզ բիւրիւթիւն ըզկիըտան չըգմըզ, պիր սաաթ էվիկէ պանուն չարէսինէ պագմալը» ըստա :

— Ամանըն արթըզ չինափ տիւնեալար պաշըմըզա ելիսրլաճախ, էյ նէ տէյօր, շունու պիր աղնաթսանըզ, տէրիմ ամմա խղճմտանզըմա տօխունաճագ պիր չէյ օլմասըն :

— Ղըմմատանքա տօգանոր մօքանըր պիր չէյ եօգ, մէքթուպու սանա թէրէմէշ էտէյիմ քի աղնայասըն :

Սէվիկիւլիւ Ռէճինամ:

Սիզէ օլան մուհապէթիմ կիւնտէն կիւնէ արթմազա տա տըր :

— Պու զըզ արթըզ տիւզ չըլտըրալ՞ մը :

— Տիյնէ :

— Իփի կէօզիմ Ռէճինա, անապա օ մութլու լու կիւն կէլէճէք մի տիր քի պիրիսպիրիմիզի ալաճալըզ, կէճէրիյտատա կիւնտիւզ խէյալիմտէ սին, Բէթրիյի ունութմայասըն, մէքթուպինի էքսիք էթմէ իփի կէօզիւմ :

Սէվիկիւլիւն

Բէթմի:

— Հէմէն նէ տէյիմ, եէրէ ուաթսըն շու քօլէք օլլան, էճէրափ պէճէրտի զըզըն ախլընը չէլտի, ամանըն կղէմէս աղա նէ՞ խալիյիմ, պանզա պիր աղզըլ էօկրէթ :

— Եիւրէինի օջաթմա, պու շալը « Սանա պաշգասընը ալայըր՞ » աէյէրէք պուն սովուտուրտուն վէսուէտամ:

Այս միջոցին մէկէն ի մէկ սենեկին գուուը բացուելով մատմազէլ Ռէճինան ներս մտաւ եւ խօսքը կղեմէս աղային ուղղելով :

— Պագ կղեմէս աղա սանա սէօյէյիմ, սիզ պէնի կէլին էթմէք իսթէյօրունըզ ամա պէնիմ պաշգասընա կէօզիւմ հօդ, հէմ արթըզ պէն 22 եաշընատա իմ, փէտէրիմ վարիյէթինի պիրիւթիւն ամեամըն իւսթիւնէ էթմիշ տիր, պէն

միրառարըմը իսթէրիմ, ամեամ հիշ պանու զարըչմազ, պու էվ փէտէրիմաէն գալմա արը: Եարըն օ պիր կիւն տէ տավա էտէնէյիմ տմնամըն հաղընա: Քէնափ էփիմտէ իսթէր գուշ տիլի սէօլէրիմ, իսթէր մուշ տիլի, իստէմէյէն իշիւն գարու աչըդ արը: պույուրուալ կիտէպիլր ։ ըսելով բարկացայտ առաւ քարեց:

— Սէն պունզա նէ՞ ամէն կղէմէս ազա, էլլիյէ քէմլիք մի, պու պօյա կէթիրէյիմ տէ պու ճօղապը ալայըմ:

— Նէ աէյիմ, տուվատան պաշզա պիր չէյ կէրմէզ էլլիքտէն:

— Պէն տէ արթըզ պէօլյէ էվլոէ օթուրամտմ, էշեալոր տա օնա, էլլիմ տէ օնա, պաշըմը ալրով ինկիւրիւտէքի էսամկիլ զրզարտաշըմտ կիտէյիմ ։ ըսելով իր տունը տեղը ադջկանը ձգելով շիտակ էնկիւրիւ քրոջը տունը կ'երթաց, որպէս զի հետի մնայ այսպիսի զայթակական բաներ տեսնելէ:

ԴԻՏԱԴ

ԲԻԱՆԳՈՆ

— Հինգչարթի օրուան Ճերիտէն կարդացիր, այս անգամուան երկաթուզւոյ Վիճակահանութիւնը Արթաքի անուն հայազգիի մը ելիր է:

— Այս կարդացի, բայց քիչ մը վարն ալ զրուած էր թէ, 2 տարի յետոյ շահով թիւերուն 100 ին 58 ի տեղ 100 ին 75 պիտի արուի եւ խեղճ մարդը մեղքաց որ ի՞նչու երկու տարի վերջը չէր զարկած իր թուղթը, Այս հաշուով կորուստ մը ըրած եղաւ:

— Եղբայր ինչ կ'ըսես 10 հատ թուղթ ունիմ ամօրթի մըն ալ ելած չէ. երկու տարի վերջը 100ին 75 առնելուս հիմայ 100ին 10ին ալ խայիլ եմ:

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Գոհութեամբ կը լսենք թէ Ազրիանուպոլսոյ Կեղրոնական Բանագը գանուող 19 ազգայինք, ընդ որս չորս քահանայ եւ սարկաւոգ, Կայսերական ներման արժանացած ըլլալով, Զորեքարթի օր կ. Պոլիս եկած են, երախտագիտութեան ուղերձ մը մատուցանելու Ն. կ. Վեհափառութեան: Ռստիկանութեան Դուռնէն, ուր են այժմ, սովորական ձեւակերպութեանց աւարտումէն ետք պիտի արձակուին: Անցեալները Սատանայէ բերուած էին այս բանասարկեալք առ ի գատաստան, եւ անոնք որ այն կողմերէն են՝ հոն պիտի դառնան: Սանց մէջ է նաև Պոլսեցի երիտասարդ մը, փաստուան Մալէզեան էֆ: Այս բանասարկեալք 26 հոդի էին: քանի մը շարտիթ առաջ անոնցմէ եօթը մէնը մունաշեմեով իրենց երկիրը վերադարձած էին:

— Հանգուցեալ Դարակէօվեան Տիգրան էփէնտիփ Ազգին թողուցեած կատակին համար կ'ըսուի թէ՝ ժառանգորդը 30,000 ոսկի առ կը խստանան ի ձեւն Գրիգոր Գարակէօվեան էփէնտիփ որ ինչպէս յայտնի է բանակցութեան մէջ էր Ազգ. Պատրիարքարանի հետ:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պաշտօնական զեկոյց մը կը ծանուցանէ թէ Հինգչարթի օրունէ սկսեալ հացի զնոյն վրայ հինգ փր, ի զեղչ մը եղած է, որով հացագործի հացը պիտի ծախուի լիսուն վարայի եւ սիմիթձնիւրանը՝ քառասուն վարայի:

— Եէմէնի նահանգին մէջ աիրող երաշտութեան պատճառաւ ժողովրեան պէտքերն հոգալու համար, ամսական երեք միլիոն օխու արմամիք եւ միլիոն օխու բրինձն պիտի համար բրինձն յունամատուցուին 70-80,000 օխու արմամիք պիտի զնէ Անձնեան Սրիկ էֆ. է:

ԱՐՏԱՓԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՍՊԱՆԻՈՅ ԵՒ ԱՄԵՐԻԿԱՅ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

Թայմըզ Օթթօվայէ (Քանատառ) կ'իմանայ թէ Ձրանանցի, Խուսիոյ եւ Գերմանիոյ Լօնանի զեսպանք անզլ. կասավարութեան հարցուցեր են թէ Արասքայի խնդրոյն օրինական կարգագրութեան վերաբերեալ որոշումը նախաչափական մէնանա՞րկ մէջ անզլեւամերիկեան զինակցութեան: Քանատայի եւ Մ. Նահանգաց միջեւ եղած խընդրոյն կարգադրութեան համար յանձնափամրի մը կազմութիւնը զեսպանքաներուն մասնաւոր ուշադրութիւնը զրաւած է:

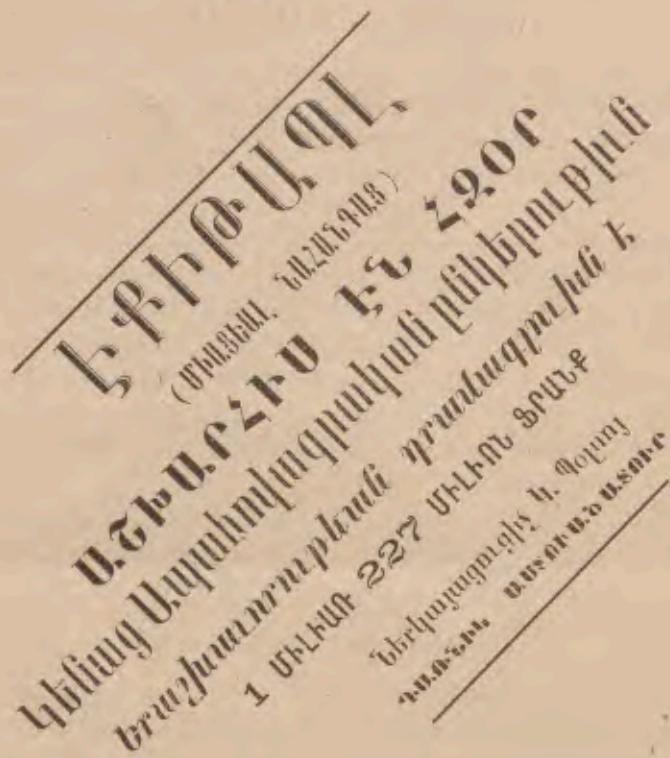
— Անզիփական Ռեսդուրմել շոգենաւոն՝ ածուխ բեռցած՝ ազիի օր Սանդիփակօի նաւահանգիստար մանել ուզելով, ամերիկացիք զայն գրաւեցին:

— Սպանիական Աշխօնս ԺԳ. յածաւարակը՝ պաշարով եւ 1,300 զինուորով՝ գրաւուեցաւ Ամերիկացւոց կողմէ:

— Հրամանատար Շլի Սանդիփակօի ծովախորչը մտաւ, 12 մարտահաւէ բաղկացիեալ իր տորմիզը ոմբակոծեց Սանզիփակոյի ամրոցներն ու Սերվէրայի նաւերը, Ճակատամարտը թէնւ մէկ քանի ժամ աեւեց, բայց պարզ կուի մ'եղաւ առանց մեկ կամ միւս կողմին նպաստաւոր ելքի մը: Ապանիփական Քրիստոպալ Բոլոնի գրահաւոր յածաւորակն եւ Ամերիկեան Այոււա մարտաւոը թիթեւ մետաննը կրեցին: Ամերիկեան տորմիզը ետքաշուեցաւ:

— Սպանիական եւ Ամերիկեան տորմիզները ծոմտիգայի մօտերը պատերազմի բանուուեցան ամսոյն 27 ին, Ամերիկացիներուն անզացուցած ուումբներուն հակառակ երկու Ամերիկեան մարտանաւ ընկզմեցան: Ամերիկեան տորմիզն մնացեալ նաւերն այնքան գէշ վիասուեցան որ սահմանաւուն Համբի տալատանիկ: Սպանիական Վիդգանս լնաչինչ ըլլալէ հայիւ հաղ ազաւեցաւ. Սպանիական նաւերը գէտի կը վերաբուժի:

— Խուսիոյ Զարն 50,000 հրացան նուիրեց Աև Լեռան իշխանին:

ՆՈՐ ԱՅԲԵԿՆԱՐԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴԻ. —
Եզրիք Մամուրեան ապարանին հրատարակուած
ույլի Քերական մեթոդ պատրաստուած զուշ մը
է, եւ լաւ ազոյնը նմանօթեակ հրատարակութեանց
մէջ:

Գին 20 փարա:

ԾԵԾՈՒԱԾ ԶՈՒՏ ԽՍՀՈՒԵ

ԹԻԹԵՆԵԱՅ ՏՈՒՓԵՐՈՒ ՄԷԶ

Ի ճպաս Ա. Յակոբայ Ազգային Ս.Ակելանցի

Գին մէկ օխայի 12 դամեկան

1. Քիլոն օխայի վերածելով այսուհետեւ տակն առող 50 կոմ 100 տիրհէմ զուտ խանուէ պիտի պարանակէ:

2. Խանուէն զինը, որոց քիլոն տակէ տառաջ 14 գրշէր, այժմ մինչեւ ցնոր անորէնութիւնն, օխոն պիտի ծախուի 12 զրուցի, որով 50 տիրհէմնց առողի պիտի ծախուի 1½ զրուցի, 100 տիրհէմնց առ փոք պիտի ծախուի 3 զրուցի:

3. Երկու տեսակ զոյնով խանուէ պատրաստուեցաւ ըստ հաճոյս սպասողաց, մին բաց զոյն, միուսը՝ թուխ զոյն:

Անկելանոցին խանուէն կը զանուի տակն ծխալածառներու եւ մանրավաճառներու քոյլ, բաւական է որ այդ անունով վնասուի վաճառողներէն:

Խանութպանք պէտք է գիմն վաճառման կեզրոնուեցին, որ է Պալտմիա Զինձիլի խանի կից, Ելոհամի ճառականի, թիւ 70:

Արտօնաւոր Ա. ԽՍՀՈՒԵ

(Նախկին ՊՈ.Պ.ՏԱԶԱՆ.Ե.Ա. Տպարան)
Ա. Պոլս, Սուլուս Համամ 14.

ՀՐԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՍԱՌԱՆ ԳՐԱՄ
Սուլուս Համամ հաստիք թիւ 14, Կ. Պոլս

Ե. ՏԵՄԻԹ ՀԻՊՈՆԵԱՆ

ԲԱՌԱՐԱՆ

ՖՐԱՆՍԵՐԵՆ - ՀԱՅԵՐԵՆ

Գին 22 դր.

Այս ֆրանսանց բառարանը յօրինուած հետեւ ողութեամբ լիզուէր տիեզերական բառութիւնն, կը պարանակէ Ֆրանսաներէն լիզուէր զրիթէ բոլոր բառենց բուռուած ամենալուր յարմարութիւններն որով բազմութիւն բաւարուվ ճոխացուցած է հայ լիզուն, զատէ լիզուէր պական եւ արհեստական բաներուն հայերէններն, այնպէս որ կատարեալ բաւարգիրք մը կրնայ համարուի Բառարանու ունեցած այս երրեսակ տառեւութիւններք, այսինքն առաւելութիւն ֆրանսաներէն բասից, առաւելութիւն նոր առամանց, առաւելութիւն 15—20,000 նորակերտ հայերէն բասից:

Այս բոլոր ուսուեցած թիւնամբք ֆրանսանց Բառարանս, որ կը պարանակէ իր 1000 երես, կազմեալ կը ծախութիւնորինակ գնուվ:

ՀԱՅԵՆ - ՔԱՐԵՆ - ԱԿՑԱՅԵՆ - Ա. ՊՈԼՍ

ՄԵԾ ՎԱՃԱՌՈՍՈՒԵ ԹԵՅԻ

ԵԱՎՐՈՒԵԱՆ ԵՒ ԻՍԱԳՈՒԵԱՆ

Ճեղալ պէյ խանէն պրամ կից թիւ 10

Ամենէն ընդարձակ թէյի Վաճառատունն ի կ.

Պոլիս, որ ճիւղեր ունի Օսմ.

Տէլութիւնն ամեն կողմերը:

Գաւառ աց ապսպլանքները

վիւթով եւ խնամով կը դոր-

ծագրուին: Չինական, Հնդիկ,

Ճավայի եւ Աէջլանի ընտե-

լագոյն թէյիք, ուղղակի բեր-

ուած հոս: Թէյի նոր հունձքն

ոկոսծ է գոլ: Զգուշացեք

որին վաճառատնիշն կեզծե-

րէն:

Փնտուել ԵԱՎՐՈՒԵԱՆ ԵՒ ԻՍԱԳՈՒԵԱՆ սառ-
բագրութիւնը:

